

Αιμιλία Καραλή

Το εθνικό απολυτήριο ήταν το πρόσχημα

Η απόφαση του υπουργού Παιδείας Γεράσιμου Αρσένη ν' αναστείλει την εφαρμογή του «Εθνικού Απολυτηρίου» για ένα χρόνο, προκάλεσε ορισμένους κλυδωνισμούς στις σχέσεις μεταξύ του προκατόχου του, του ίδιου και του

πρωθυπουργού. Ο εμπνευστής του, Γ. Παπανδρέου, αισθάνθηκε μειωμένος και ο πρωθυπουργός, ο οποίος μαχητικά είχε υποστηρίξει την «επανάδρωση του Λυκείου» χωρίς να νιώσει την ανάγκη ν' απολογηθεί, επικροτεί την απόφαση του νέου υπουργού.

Η αναστολή των ρυθμίσεων μπορεί να ήταν αποτέλεσμα ανικανότητας του κρατικού μηχανισμού, μπορεί να οφειλόταν στο ότι πολλές από τις συλλήψεις τους ήταν εκτός ελληνικής πραγματικότητας. Αυτό, όμως, δε σημαίνει πως αναστέλλονται οι γενικότερες αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα προσαρμοσμένες στις υποδείξεις του «Πράσινου Βιβλίου» της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εκπαίδευση.

Το εκπαιδευτικό σύστημα θα δοκιμαστεί ακόμα περισσότερο από την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, καθώς το δικαίωμα για τη μόρφωση θα καθορίζεται όλο και πιο στενά από την οικονομική δυνατότητα κάθε οικογένειας. Ο δρόμος προς τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια έχει ήδη ανοίξει. Στο Συμβούλιο Επικρατείας επαναφέρεται το θέμα της ισοτιμίας των πτυχίων των ΙΕΚ που συνδέονται με αγγλικά πανεπιστήμια με τα αντίστοιχα κρατικά. Η πρόταση ν' αναλάβουν οι Δήμοι πλευρές της εκπαιδευτικής διαδικασίας για να μεγαλώσει, δήθεν, ο φοιτητικός πληθυσμός υλοποιήθηκε από τη γόνο της οικογένειας Παπανδρέου, τη Σ. Κατσανέβα, η οποία, σε συνεργασία με το Δήμο Αμαρουσίου και την Ακαδημία χορού της Σόφιας, ιδρύει ιδιωτική σχολή χορού και τα πτυχία θα χορηγούνται από το Βουλγαρικό Πανεπιστημιακό Ίδρυμα. Ταυτόχρονα ενισχύονται οι φωνές για αλλαγές στα κρατικά πανεπιστήμια, που θα θεσμοθετούν τις συναλλαγές τους με επιχει-

ρήσεις και θα λειτουργούν με κριτήρια κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Όλα αυτά βεβαίως εμφανίζονται υπό τους ευφημισμούς της αναβάθμισης των ΑΕΙ και της ανταπόκρισής τους προς τις προκλήσεις της εποχής.

Παράλληλα ενισχύονται οι πιέσεις και μεθοδεύονται οι ρυθμίσεις εκείνες που θα πιστοποιούν την επάρκεια του μελλοντικού εργαζόμενου με βάση τις «ακαδημαϊκές πιστωτικές μονάδες», προσδόνοντας την παρεχόμενη γνώση με τις ανάγκες των επιχειρήσεων και υπονομεύοντας κάθε έννοια συλλογικής διεκδίκησης των εργασιακών δικαιωμάτων. Ο νέος επιστήμονας, ή απόφοιτος ΙΕΚ, ή παράλληλων εκπαιδευτικών κυκλωμάτων, ή Ιδιωτικών Πανεπιστημίων θα προσέρχεται με την «κάρτα» του και θα εμπορεύεται μόνος του κι εναντίον των άλλων την εργατική του δύναμη.

Ταυτόχρονα, μέσα από ρυθμίσεις για δήθεν στήριξη του Απόδημου Ελληνισμού και της Περιφέρειας, προωθείται η ίδρυση Ιδιωτικών Πανεπιστημίων.

Έτσι, με ή χωρίς Εθνικό Απολυτήριο, η ουσία της κυβερνητικής πολιτικής παραμένει η ίδια. Ο ανταγωνιστικός χαρακτήρας του εκπαιδευτικού συστήματος ενισχύεται, η υποβάθμιση της παρεχόμενης γνώσης παραμένει, η παραπαιδεία θα τρέφεται, η ιδιωτικοποίηση θα εμφανιστεί ως λύση και ο Μεσαίωνας του ατομικισμού, της προσάρτησης των ανθρώπων στους μηχανισμούς παραγωγής, θα βαφτίζεται αναγέννηση.